

ПРОЕКТ!

ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА АДМИНИСТРАТИВНИТЕ НАРУШЕНИЯ И НАКАЗАНИЯ

(обн., ДВ, бр. 92 от 1969 г.; изм., бр. 54 от 1978 г., бр. 28 от 1982 г., бр. 28 и 101 от 1983 г., бр. 89 от 1986 г., бр. 24 от 1987 г., бр. 94 от 1990 г., бр. 105 от 1991 г., бр. 59 от 1992 г., бр. 102 от 1995 г., бр. 12 и 110 от 1996 г., бр. 11, 15, 59 и 85 от 1998 г., бр. 51, 67 и 114 от 1999 г., бр. 92 от 2000 г., бр. 25, 61 и 101 от 2002 г., бр. 96 от 2004 г., бр. 39 и 79 от 2005 г., бр. 30, 33, 69 и 108 от 2006 г., бр. 51, 59 и 97 от 2007 г., бр. 12, 27 и 32 от 2009 г., бр. 10, 33, 39, 60 и 77 от 2011 г., бр. 19, 54 и 77 от 2012 г., бр. 17 от 2013 г., бр. 98 и 107 от 2014 г., бр. 81 от 2015 г., бр. 76 и 101 от 2016 г., бр. 63 и 101 от 2017 г., бр. 20 и 38 от 2018 г.)

§ 1. В чл. 16, изречение второ след думите „употреба на алкохол“ се поставя запетая и думите „или друго силно упойващо вещество“ се заменят с „наркотични вещества или техни аналози“.

§ 2. В чл. 24 след думата „учреждения“ се поставя запетая, и съюзът „и“ се заличава, а след думата „организации“ се поставя запетая и се добавя „юридически лица или еднолични търговци“.

§ 3. В чл. 27, ал. 5 след думите „определена професия или дейност“ се поставя запетая и се добавя „освен в предвидените в този закон случаи“.

§ 4. Член 28 се изменя така:

„Чл. 28. (1) За маловажен случай на административно нарушение, наказващият орган не налага наказание на нарушителя, като го предупреждава писмено, че при извършване на друго административно нарушение на същия нормативен акт, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизане в сила на предупреждението, за него ще му бъде наложено административно наказание.

(2) Предупреждение по ал. 1 съдържа:

1. датата и мястото на издаването му;
2. собственото, бащиното и фамилното име и длъжността на лицето, което го е издало;
3. датата на акта, въз основа на който се издава и името, длъжността и местослуженето на актосъставителя;
4. собственото, бащиното и фамилното име на нарушителя, постоянния му адрес и адрес за призоваване, единен граждански номер;
5. описание на нарушението и обстоятелствата, които сочат, че е маловажен случай;

6. законовите разпоредби, които са нарушени;
7. в какво се състои предупреждението;
8. вещите, които се отнемат в полза на държавата;
9. разпореждането с веществените доказателства;
10. в какъв срок и пред кой съд подлежи на обжалване.
11. подпис на органа, който го издава.

(3) Предупреждението се връчва на нарушителя по реда на чл. 58. В случай, че с предупреждението са отнети в полза на държавата вещи, които не принадлежат на нарушителя, препис от предупреждението се връчва на техния собственик.

(4) Предупреждението подлежи на обжалване и протест по реда на глава трета, раздел пети от този закон. Предупреждението може да се обжалва и само относно мотивите за издаването му.

(5) Разпоредбите на ал. 1 – 4 се прилагат и за маловажен случай на административни нарушения, извършени от непълнолетни.

(6) Разпоредбите на ал. 1 – 4 се прилагат съответно и за маловажен случай на неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община.

(7) Разпоредбите на ал. 1 – 6 не се прилагат, когато в специален закон е предвидено друго.“

§ 5. Член 29 се изменя така:

„Чл. 29. Разпоредбата на чл. 28 не се прилага за нарушения, свързани с безопасността на движението при употреба на алкохол, наркотични вещества или техни аналози.“

§ 6. В глава втора, раздел V се създава чл. 29а:

„Чл. 29а. Времето, през което за същото нарушение наказаното лице е било лишено фактически от възможността да упражнява определена професия или дейност, се приспада при изпълнение на наказанието лишаване от право да се упражнява определена професия или дейност.“

§ 7. Член 34 се изменя така:

„Чл. 34. (1) Не се образува административнонаказателно производство, а образуваното се прекратява, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на:

1. шест месеца от откриване на нарушителя – за нарушение на нормативен акт, уреждащ бюджетната, финансово-стопанската и отчетната дейност по чл. 32, ал. 1, т. 1 от Закона за държавната финансова инспекция, както и за нарушение на нормативен акт, уреждащ хазартната дейност и мерките срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма, както и за нарушение на Закона за енергетиката, Закона за енергията от възобновяеми източници и подзаконовите нормативни актове по прилагането им, на Регламент (ЕС) № 1227/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 г. относно интегритета и прозрачността на пазара за търговия на едро с енергия (ОВ, L 326/1 от 8 декември 2011 г.), както и за нарушение на Закона за независимия финансов одит;

2. четири месеца от откриване на нарушителя – за митнически, данъчни, екологични и валутни нарушения, както и по Изборния кодекс, Закона за

политическите партии, Закона за публичното предлагане на ценни книжа, Закона за пазарите на финансови инструменти, Закона за дружествата със специална инвестиционна цел, Закона за прилагане на мерките срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти, Закона за платежните услуги и платежните системи, Регламент (ЕС) № 596/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно пазарната злоупотреба (Регламент относно пазарната злоупотреба) и за отмяна на Директива 2003/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и директиви 2003/124/ЕО, 2003/125/ЕО и 2004/72/ЕО на Комисията (ОВ, L 173/1 от 12 юни 2014 г.), Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране, част втора, част втора "а" и част трета от Кодекса за социално осигуряване, Кодекса за застраховането и на нормативните актове по прилагането им и по Закона за регистър БУЛСТАТ;

3. три месеца от откриване на нарушителя – в останалите случаи.

(2) Образованото административнонаказателно производство се прекратява, ако не е издадено наказателно постановление в шестмесечен срок от съставянето на акта.

(3) Когато производството е образувано по реда на чл. 36, ал. 2, то се прекратява, ако не е издадено наказателно постановление в шестмесечен срок от получаване на материалите от съда или прокурора.

(4) Срокът по ал. 2 и 3 не тече докато производството е спряно.“

§ 8. Създава се чл. 34а:

„Чл. 34а. (1) Не се образува административнонаказателно производство, а образуваното се прекратява, и когато:

- а) нарушителят е починал;
- б) нарушителят е изпаднал в постоянно разстройство на съзнанието;
- в) е изтекла предвидената в закона давност.

(2) Административнонаказателната отговорност се погасява по давност, ако не е наложено административно наказание с влязъл в сила акт до изтичане на:

1. три години от извършване на нарушението – за нарушение по чл. 34, ал. 1, т. 1;
2. две години от извършване на нарушението – за нарушение по чл. 34, ал. 1, т. 2;
3. една година от извършване на нарушението – в останалите случаи.

(3) При опит, срокът по ал. 2 започва от деня, когато е извършено последното действие. При нарушение, извършено чрез бездействие, срокът по ал. 2 започва да тече:

1. от деня, следващ този, в който за нарушителя е изтекъл срокът за извършване на действието;
2. от прекратяване на бездействието – в останалите случаи.

(4) Давността спира, когато започването или продължаването на административнонаказателното производство зависи от разрешаването на някой предварителен въпрос с влязъл в сила съдебен акт. След разрешаване на въпроса с влязъл в сила съдебен акт, давността продължава да тече.

(5) Давността се прекъсва при:

1. съставяне на акт за установяване на административно нарушение;

2. предявяване и връчване на съставения акт за установяване на административно нарушение;

3. произнасяне с акт на наказващия орган по административнонаказателната преписка;

4. връчване на наказателното постановление на нарушителя;

5. постановяване на решение или определение по чл. 63б от съда;

6. призоваване на нарушителя за участие в производството.

(6) След свършване на действието, с което е прекъсната давността, започва да тече нова давност.

(7) Независимо от спирането или прекъсването на давността административнонаказателната отговорност се погасява, ако са изтекли четири години и шест месеца от извършване на нарушението.

(8) Разпоредбите по ал. 2 – 6 се прилагат съответно и по отношение на отговорността на едноличните търговци и юридическите лица“

§ 9. В чл. 37 се създават ал. 3 – 5:

„(3) Не може да съставя акт за установяване на административно нарушение лице, което:

а) е пострадало от нарушението или е съпруг или роднина на нарушителя или пострадалия по права линия без ограничение и по съребрена линия - до четвърта степен;

б) е заинтересувано от изхода на административното производство или има с нарушителя или пострадалия особени отношения, които пораждат основателни съмнения в неговото безпристрастие.

(4) При наличието на основание за отвод по ал. 3 лицето трябва да се отведе незабавно с мотивиран писмен акт.

(5) В случаите по ал. 4 като актосъставител действа:

1. друго лице с компетентност по ал. 1 или 2;

2. при липса на лице по т. 1 – друго лице, оправомощено от наказващия орган за конкретния случай.“

§ 10. В чл. 40 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Актът за установяване на административно нарушение се съставя в отсъствие на нарушителя, когато:

1. нарушителят, призован редовно по реда на чл. 43а – 43в, не се яви за съставяне на акта, без да сочи уважителна причина за това;

2. нарушителят се призовава по реда на чл. 43г.“

2. Създава се нова ал. 3:

„(3) В случай, че нарушителят, призован редовно по реда на чл. 43а – 43в, не се яви за съставяне на акта по уважителна причина, актосъставителят го призовава повторно за явяване в подходящ срок, но не по-късно от 7 дни след отпадане на причината за неявяване. При повторно неявяване на нарушителя, актът се съставя в негово отсъствие.“

3. Досегашните ал. 3 и 4 стават съответно ал. 4 и 5.

§ 11. В чл. 42 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашния текст става ал. 1 и в нея:

а) в т. 6 думите „точния му адрес и“ се заменят с „постоянния му адрес и адрес за призоваване“;

б) т. 7 се изменя така: „имената, постоянния адрес и адреса за призоваване, и дата на раждане на свидетелите“;

в). т. 9 се изменя така: „имената, постоянния адрес и адреса за призоваване, и дата на раждане на лицата, които са претърпели имуществени вреди от нарушението“;

2. Създава се ал. 2:

„(2) В акта за установяване на административно нарушение нарушителят може да посочи, че желае наказателното постановление да му бъде връчено чрез изпращане на съобщение до персонален профил, регистриран в информационната система за сигурно електронно връчване като модул на Единния портал за достъп до електронни административни услуги по смисъла на Закона за електронното управление.“

§ 12. В чл. 43 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „адреса си“ се заменят с „постоянния си адрес или адреса си за призоваване“;

2. В ал. 2 думите „точния адрес“ се заменят с „постоянния адрес и адреса за призоваване“;

3. Алинея 4 се изменя така:

(4) Освен в случаите по 40, ал. 2, т. 2, когато актът се съставя в отсъствие на нарушителя, той се предявява на нарушителя да се запознае със съдържанието му и да го подпише не по-късно от седем дни от съставянето му. Актът се предявява на нарушителя от актосъставителя или от друго лице от съответната администрация, а когато това би създадо затруднения, актът се предявява чрез общината или кметството, където е адресът на лицето и се връща незабавно на актосъставителя. Когато актът се предявява по местослужене на актосъставителя, нарушителят се призовава по реда на чл. 43а – 43г. “

4. В ал. 5 се създава изречение второ:

„При връчване на препис от акта, нарушителят се уведомява за правото му в едномесечен срок да отправи предложение до наказващия орган за сключване на споразумение за приключване на административнонаказателното производство.“

5. Алинея 6 се отменя.

§ 13. Създават се чл. 43а – 43д:

„Чл. 43а. Призоваването за съставяне на акт за установяване на административно нарушение или за предявяване и връчване на акта се извършва по:

1. адреса за призоваване, а ако не са намерени на тези адреси – по постоянния адрес, а за регистрираните в регистър БУЛСТАТ – вписания в регистъра адрес за кореспонденция – за физическите лица;

2. адреса на управление – за едноличните търговци, юридическите лица, регистрираните търговски представителства и клоновете на чуждестранни лица, освен ако в регистър БУЛСТАТ не е вписан друг адрес за кореспонденция, съответно в търговския регистър не е вписан друг адрес на управление;

3. адреса по мястото на извършване на дейността, ако не е налице адрес по т. 2 - за чуждестранни лица, които извършват стопанска дейност в страната чрез място на стопанска дейност или определена база;

4. адреса, заявен в службите за административен контрол на чужденците – за пребиваващ в страната чужденец, извън случаите по т. 1 и 7;

5. адреса на първия придобит недвижим имот - за чуждестранни лица, придобили недвижим имот на територията на страната и непопадащи в обхвата на т. 1 - 4;

6. мястото за изтърпяване на наказание лишаване от свобода или мярка за неотклонение – за лишени от свобода и задържани под стража лица.

Чл. 43б. (1) Призоваването се извършва от актосъставителя или от друго лице от съответната администрация. В призовката се вписва действието, за което се призовава лицето.

(2) Призовка може да се връчва чрез изпращане на писмо с обратна разписка чрез лицензиран пощенски оператор, в която се вписва действието, за което се призовава лицето.

(3) Когато призоваването по реда на ал. 1 или 2 би създавало затруднения, то се извършва чрез общината или кметството, където е адресът на лицето.

(4) Призовка на физическо лице може да се връчи:

1. на лицето, негов представител или пълномощник;

2. на пълнолетен член на домакинството му, както и на пълнолетно лице, което има същия постоянен адрес, ако се съгласят да я приемат със задължението да я предадат на лицето;

3. по месторабота лично или чрез работодател или друг работник или служител, ако се съгласи да я приеме със задължение да я предаде;

4. ако лицето е лишено от свобода или задържано под стража - чрез администрацията на съответните учреждения.

(5) Призовка на едноличен търговец може да се връчи на:

1. едноличния търговец;

2. негов пълномощник;

3. негов работник или служител, ако се съгласи да я приеме със задължението да я предаде на лицето.

(6) Призовка на юридическо лице може да се връчи на:

1. неговия управител или член на орган на управление;

2. негов представител или пълномощник;

3. негов работник или служител, ако се съгласи да я приеме със задължението да я предаде на лицето.

(7) Длъжностното лице, извършило връчването на призовката, връща своевременно разписката, която се прилага към преписката.

Чл. 43в. (1) Връчителят на призовката удостоверява с подписа си датата и начина на връчването, всички действия във връзка с връчването, както и имената и длъжностното си качество. Той отбелязва и трите имена, постоянния адрес и качеството на лицето, на което е връчена призовката, след като изиска от него удостоверяване на самоличността му чрез документ за самоличност.

(2) Получателят на призовката удостоверява с подписа си, че я е получил.

(3) Призовка, изпратено по пощата с обратна разписка, се смята за връчена на датата, на която обратната разписка е подписана от някое от лицата по чл. 43б, ал. 4 – 6.

(4) Отказът да се приеме призовка се удостоверява с подписа на връчителя и поне на един свидетел, като се отбелязват трите имена и постоянния адрес или адреса за призоваването му и се прави бележка за това в разписката. Когато връчването се извършва чрез общината, кметството или лицензиран пощенски оператор, съответният служител удостоверява с подписа си направения отказ.

Чл. 43г. (1) Връчване чрез прилагане към преписката се извършва:

1. за физическите лица - след две посещения на адреса за призоваване през 7 дни, едно от които в почивен ден, а в случай, че не бъде открит – след едно посещение по постоянния му адрес;

2. за едноличните търговци и юридическите лица – след две посещения на адреса на управление през седем дни, в работни дни в интервала от 09,00 часа до 17,00 часа;

3. за чуждестранните лица по чл. 43а, т. 3 и 5 – след две посещения на адреса през седем дни, в работни дни в интервала от 09,00 часа до 17,00 часа, а ако са физически лица – след две посещения на адреса, едно от които в почивен ден.

(2) В случай, че лицето не бъде отрито на адресите по ал. 1 при първото посещение, връчителят на призовката поставя съобщение на входната врата, с което го уведомява, че призовката може да бъде получена в 7-дневен срок в организацията, към която принадлежи актосъставителя.

(3) Обстоятелствата по ал. 1 и 2 се удостоверяват с протокол за всяко посещение на адреса, който съдържа данни за времето и мястото на съставянето му, за имената, длъжността и местослуженето на лицето, което го съставя, преписката по която се съставя, датата и часа на посещение на адреса, извършените действия по посещение на адреса и подпис на лицето, което го съставя. След изпълнение на процедурата по ал. 1 и 2, актът за установяване на административно нарушение се счита редовно връчен на датата на последното посещение на адреса по чл. 43а.

(4) Изискванията по ал. 1 не се прилагат, когато са налице безспорни доказателства, че:

1. посочения постоянен адрес или адрес за кореспонденция по чл. 43а е несъществуващ;

2. лицето няма постоянен адрес или адрес за призоваване в страната и адресът му в чужбина не е известен.

(5) В случаите по ал. 4 призовката се поставя на определено за целта място в организацията, към която принадлежи актосъставителя. В случай че лицето не се яви до изтичането на 14-дневен срок от поставянето на призовката, тя се прилага към преписката и актът се смята за редовно връчен. Датите на поставяне и сваляне на призовката се отбелязват от актосъставителя върху самата призовка.

Чл. 43д. Правилата по чл. 43а – 43г не се прилагат, когато в специален закон е предвидено друго.“

§ 14. В чл. 44, ал. 1 думата „тридневен“ се заменя със „седемдневен“.

§ 15. В чл. 46, ал. 4 думите „Държавна спестовна каса“ се заменят с „търговска банка, обслужваща държавния бюджет или в Българска народна банка“.

§ 16. В чл. 48 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 2:

„(2) Когато нарушението е свързано с подаване на информация по електронен път, компетентен да разгледа преписката е наказващият орган, в чиито район е седалището на органа, пред който е подадена или е следвало да бъде подадена информацията.“

2. Създава се ал. 3:

(3) Когато нарушението е свързано с обработка на информация в компютърна мрежа или е извършено в киберпространството, извън случаите по ал. 2, компетентен да разгледа преписката е наказващият орган, в чийто район е постоянния адрес на нарушителя или адреса на управление на едноличния търговец или юридическото лице, при осъществяване на дейността на което е допуснато неизпълнение на задължение към държавата или община. Когато нарушителят няма постоянен адрес в страната или едноличния търговец или юридическото лице нямат адрес на управление в страната, компетентен да разгледа преписката е наказващият орган с териториална компетентност – гр. София.

3. Досегашната ал. 2 става ал. 4 и думите“ се намира местожителството на дееца се заменят с „е постоянният адрес на нарушителя или адресът на управление на едноличния търговец или юридическото лице“.

§ 17. В чл. 51 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 след думите „да се отведе“ се добавя „незабавно с мотивиран писмен акт“;

2. Алинея 3 се изменя така:

„(3) Отводи по същите основания могат да се правят и от:

1. лицето, срещу което е съставен актът за установяване на административно нарушение;

2. едноличният търговец или юридическото лице, срещу които е съставен актът за установяване на административно нарушение;

3. пострадалият от нарушението.“

3. Създава се ал. 4:

„(4) В случаите по ал. 2:

1. когато като наказващ орган действа лице по чл. 47, ал. 1, б. „а“, се произнася оправомощено лице по чл. 47, ал. 2, а ако няма такова – друго лице, изрично оправомощено от наказващия орган да се произнесе по преписката за конкретния случай;

2. когато като наказващ орган действа лице по чл. 47, ал. 1, б. „б“, се произнася по-горестоящия орган, а ако няма такъв – друго лице, изрично оправомощено от наказващия орган да се произнесе по преписката за конкретния случай;

3. когато като наказващ орган действа лице по чл. 47, ал. 2, се произнася ръководителят по чл. 47, ал. 1, б. „а“.

§ 18. В чл. 52 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 2 се отменя.
2. Създават се ал. 5 – 8:

„(5) Когато установи, че при съставяне, предявяване или връчване на акта е допуснато отстранимо нарушение на процесуалните правила, довело до ограничаване на процесуалните права на нарушителя, наказващият орган връща преписката на актосъставителя за отстраняването му с мотивирано постановление със задължителни указания по приложението на закона. Наказващият орган може да упражни правомощието си да върне преписката на актосъставителя само веднъж. Наказващият орган може да упражни правомощието си да върне акта на актосъставителя само веднъж.

(6) В случаите по ал. 5 актосъставителят отстранява допуснатите процесуални нарушения в двуседмичен срок от връщането на акта и изпраща незабавно материалите по преписката на наказващия орган. Наказващият орган се произнася в едномесечен срок от получаване на преписката.

(7) Когато нарушение по ал. 5 е довело до ограничаване правото на нарушителя да разбере за какво нарушение е обвинен, актосъставителят може да състави нов акт за установяване на административно нарушение, по отношение на който се прилагат правилата по чл. 42 – 44. В този случай не се съставя резолюция за прекратяване на административнонаказателното производство, образувано въз основа на акта за установяване на административно нарушение, при съставянето на който е допуснато нарушението. Събраните доказателства с акта за установяване на административно нарушение, при съставянето на който е допуснато нарушението, могат да се ползват от наказващия орган при издаване на наказателното постановление.

(8) При допуснато съществено и неотстранимо нарушение на процесуалните правила, наказващият орган прекратява производството с мотивирана резолюция.“

§ 19. Създават се чл. 52а – 52в:

„Чл. 52а. (1) В срока по чл. 52, ал. 1 наказващият орган спира производството:

1. когато след извършване на нарушението нарушителят е изпаднал в краткотрайно разстройство на съзнанието, което изключва вменяемостта му;
2. докато се чака отговор на молба за международно сътрудничество.

(2) Наказващият орган се произнася по спиране на производството с мотивирано постановление, което съдържа:

1. собственото, бащиното и фамилното име и длъжността на лицето, което го е издало;
2. датата на издаването на постановлението;
3. датата на акта, въз основа на който е образувана преписката и името, длъжността и местослуженето на актосъставителя;
4. описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено;
5. законните разпоредби, които са били нарушени виновно;
6. причините, налагащи спиране на производството и правното основание за това;
7. подпис на наказващия орган.

(3) Постановлението по ал. 2 не подлежи на обжалване и протест.

(4) Когато спре производството на основание ал. 1, т. 1, наказващият орган на всеки шест месеца извършва проверка позволява ли състоянието на нарушителя производството да продължи.

Чл. 52б. (1) Наказващият орган възобновява спряното производство с мотивирано постановление при:

1. отпадане на основанието за спиране;
2. възникнала необходимост от извършване на допълнителни действия за събиране на доказателства.

(2) При възобновяване на производството, се прилага съответно чл. 52а, ал. 2 и 3.

(3) Когато възобновява производството на основание ал. 1, т. 1, при оздравяване на лицето, наказващият орган упражнява правомощията си по чл. 52 в едномесечен срок от датата на възобновяването.

(4) Когато в хода на спряното производство се установят предпоставки за прекратяването му, наказващият орган го прекратява без да възобновява производството.

Чл. 52в. (1) Наказващият орган прекратява административнонаказателното производство с мотивирана резолюция:

1. когато деянието не съставлява нарушение;
2. когато нарушението не е доказано;
3. когато не е доказано участието на лицето, срещу което е съставен актът за установяване на административно нарушение, в извършване на нарушението;

4. в случаите по чл. 34а, ал. 1;

5. когато актът за установяване на административното нарушение е съставен след изтичане на сроковете по чл. 34, ал. 1;

6. когато не е издадено наказателно постановление и не е сключено споразумение за приключване на производството в шестмесечния срок по чл. 34, ал. 2 или 3;

7. когато при съставяне на акта за установяване на административно нарушение е допуснато съществено и неотстранимо нарушение на процесуалните правила;

8. когато за същото деяние има влязло в сила наказателно постановление, споразумение или влязъл в сила съдебен акт;

9. в случаите по чл. 33, ал. 2;

10. когато не е компетентен да се произнесе и не са налице предпоставките по чл. 49;

11. когато това е предвидено в специален закон.

(2) Наказващият орган може да прекрати производството на основанията по ал. 1 и само по отношение на някое от нарушенията.

(3) Алинеи 1 и 2 се прилагат съответно и когато актът за установяване на административно нарушение е съставен срещу едноличен търговец или юридическо лице.

(4) Резолюцията трябва да съдържа:

1. собственото, бащиното и фамилното име и длъжността на лицето, което я е издало;

2. датата на издаването и номера на резолюцията;

3. датата на акта, въз основа на който е образувана преписката и името, длъжността и местослуженето на актосъставителя;

4. собственото, бащиното и фамилното име, постоянния му адрес и адреса за призоваване и единен граждански номер на лицето, срещу което е съставен акта;

5. описание на нарушението, за което е съставен акта;

6. законните разпоредби, за нарушаването на които е съставен акта;

7. мотиви, които налагат прекратяване на производството;

8. вещите, които се отнемат в полза на държавата;

9. разпореждането с веществените доказателства;

10. в какъв срок и пред кой съд подлежи на обжалване.

(5) Резолюцията се подписва от длъжностното лице, което я е издало.

(6) Препис от резолюцията за прекратяване се връчва на:

1. лицето, срещу което е съставен актът за установяване на административно нарушение;

2. пострадалия от нарушението, ако е направил искане пред наказващия орган за обезщетяване на причинените му вреди;

3. собственика на вещите, когато с резолюцията се отнемат в полза на държавата вещи, които не принадлежат на нарушителя.

(7) Резолюцията подлежи на обжалване и протест по реда на глава трета, раздел пети от този закон. Резолюцията може да се обжалва и само относно мотивите и основанията за постановяването ѝ.

(8) Когато съдът отмени резолюцията, наказващият орган упражнява правомощията си по чл. 52 – 53 в едномесечен срок от уведомяването му за влезлия в сила съдебен акт.“

§ 20. Чл. 53 се изменя така:

„Чл. 53. (1) Наказващият орган издава наказателно постановление, с което налага на нарушителя съответно административно наказание, когато установи по несъмнен начин факта на извършеното нарушение, самоличността на лицето, което го е извършило и неговата вина, ако не са налице основания за спиране или прекратяване на производството, за прилагането на чл. 28 и не е сключено споразумение с нарушителя.

(2) Наказващият орган може да издаде наказателно постановление, без да връща акта за установяване на административно нарушение на актосъставителя, когато:

1. прилага закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо нарушение, без съществено изменение на обстоятелствата на нарушението;

2. е допуснато нарушение при съставяне на акта за установяване на административното нарушение, но то не е довело до ограничаване на процесуалните права на нарушителя и е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина;

3. е допусната очевидна фактическа грешка при съставянето на акта.

(3) В случаите по ал. 2, т. 3 наказващият орган отстранява допуснатата очевидна фактическа грешка при издаване на наказателното постановление.“

§ 21. Чл. 54 се отменя.

§ 22. В чл. 57, ал. 1 се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 4 след думата „нарушителя“ се поставя запетая и думите „и точния му адрес“ се заменят с „постоянния му адрес и адреса за призоваване“.

2. Създават се нови т. 8 и 9:

„8. отегчаващите и смекчаващи обстоятелства и другите обстоятелства, взети предвид при определяне вида и размера на наказанието;

9. времето, през което наказаното лице е било лишено фактически от възможността да упражнява определена професия или дейност, което се приспада от времето на изтърпяване на наказанието лишаване от право да се упражнява определена професия или дейност;“.

3. Досегашната т. 8 става т. 10.

4. Създава се т. 11:

„11. разпореждането с веществените доказателства;“

5. Досегашната т. 9 става т. 12.

6. Досегашната т. 10 става т. 13 и се изменя така:

„13. в какъв срок и пред кой съд подлежи на обжалване.“

§ 23. В чл. 58 се правят следните изменения и допълнения:

1. В алинея 1 се създават изречения второ и трето:

„При връчване на наказателното постановление нарушителят се уведомява, че в случай, че не желае да обжалва наказателното постановление в частта относно наложената глоба, може да заплати в 14-дневен срок от връчване на наказателното постановление 80 на сто от нейния размер, освен ако специален закон предвижда намален размер на глобата, при което наказателното постановление влиза в сила в частта относно наложената глоба от датата на плащането. Нарушителят се уведомява, че в този случай, че когато с наказателното постановление е наложено и друго по вид административно наказание, наред с глобата, или са отнети вещи в полза на държавата, то подлежи на обжалване само в частта относно кумулативното наказание и отнемането на вещи в полза на държавата по реда на чл. 63а.“

2. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Наказателното постановление се връчва на лицата по ал. 1 по реда на чл. 43а – 43д, освен ако нарушителят е поискал да му бъде връчено чрез изпращане на съобщение до персонален профил, регистриран в информационната система за сигурно електронно връчване като модул на Единния портал за достъп до електронни административни услуги по смисъла на Закона за електронното управление.“

2. Създава се ал. 3:

„(3) В случай, че с наказателното постановление са отнети в полза на държавата вещи, които не принадлежат на нарушителя, препис от наказателното постановление се връчва на техния собственик.“

§ 24. В глава трета, раздел IV се създава чл. 58а:

„Чл. 58а. (1) В срока по чл. 52, ал. 1 между наказващия орган и нарушителя може да бъде сключено споразумение за приключване на административнонаказателното производство. Предложение за сключване на споразумение може да бъде направено от нарушителя – в едномесечен срок от

връчването на акта за установяване на административно нарушение, или от наказващия орган – след получаване на преписката от актосъставителя.

(2) Споразумение не се допуска:

1. за повторно извършено нарушение;
2. за нарушение, извършено в едногодишен срок от влизане в сила на акт, с който на нарушителя е наложено административно наказание извън случаите по т. 1, или е издадено предупреждение за нарушение от същия вид;
3. в случай, че деянието съставлява престъпление;
4. когато признанието на нарушителя не се подкрепя от събраните доказателства по преписката.

(3) Споразумението се изготвя в писмена форма и съдържа съгласие на страните по въпросите има ли извършено деяние, съставлява ли деянието нарушение и правната му квалификация, извършено ли е то от лицето, срещу което е съставен актът за установяване на административно нарушение и извършено ли е виновно.

(4) Споразумението трябва да съдържа:

1. датата на сключване на споразумението;
2. собственото, бащиното и фамилното име и длъжността на наказващия орган;
3. собственото, бащиното и фамилното име на нарушителя, постоянния му адрес и адрес за призоваване, единен граждански номер;
4. датата на акта, въз основа на който е образувано производството и името, длъжността и местослуженето на актосъставителя;
5. описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и на доказателствата, които го потвърждават;
6. законните разпоредби, които са били нарушени виновно;
7. вида и размера на административното наказание;
8. вещите, които се отнемат в полза на държавата;
9. разпореждането с веществените доказателства;
10. по коя банкова сметка да се заплати дължимата глоба.

(5) Споразумението се подписва от наказващия орган и от лицето, срещу което е съставен актът за установяване на административно нарушение.

(6) Когато е съставен акт за установяване на административно нарушение за няколко нарушения, споразумение може да се сключи само за някои от нарушенията.

(7) В случаите по ал. 6, признанието на лицето, с което е сключено споразумение по въпросите, включени в ал. 3, не може да се използва като доказателство за виновността му за другите нарушения, за които е съставен актът за установяване на административно нарушение.

(8) Когато със споразумението се налага административно наказание глоба – самостоятелно или с друго наказание, наказващият орган определя размера на глобата в размер на 70 % от минимума, предвиден за извършеното нарушение, а когато в закона не е предвиден минимум – по договаряне между страните, но не повече от 70 % от половината от максимума. Другите видове административни наказания се определят по правилата на чл. 27, ал. 1–4. Със споразумението

страните не могат да договарят режим на отнемане на вещи в полза на държавата различен от този по чл. 20 – 21.

(9) Когато със споразумението е наложено административно наказание глоба, нарушителят приема да заплати размера на глобата в срок до 14 дни от сключване на споразумението.

(10) Споразумението влиза в сила от датата на подписването му, а ако с него е наложено административно наказание глоба, то влиза в сила от датата на заплащане на глобата. Споразумението е окончателно и има последиците на влязло в сила наказателно постановление.

(11) В случай, че до сключване на споразумението пострадалият е направил искане пред наказващия орган за обезщетяване на причинените му вреди по реда на чл. 45, наказващият орган го уведомява за сключеното споразумение и за възможността да предяви иска си по общия ред.

(12) В случай, че глобата не бъде платена в срока по ал. 9, наказващият орган обявява, че споразумение не е постигнато с мотивирано постановление, което не подлежи на обжалване и протест, и издава наказателно постановление.

(13) Когато споразумение не бъде постигнато, наказващият орган издава наказателно постановление, като не може да ползва признанието на лицето, срещу което е съставен акт за установяване на административно нарушение, по въпросите, включени в ал. 3, като доказателство за виновността му.

(14) За споразумението с едноличния търговец или юридическото лице правилата по ал. 1 – 13 се прилагат съответно.

(15) Разпоредбите по ал. 1 – 14 не се прилагат, когато в специален закон е предвидено друго.“

§ 25. В глава трета наименованието на раздел V се изменя така: „Обжалване на наказателните постановления, предупрежденията, резолюциите и електронните фишове“

§ 26. Създава се чл. 58б:

„Чл. 58б. На обжалване и протестиране подлежат:

1. наказателното постановление;
2. предупреждението по чл. 28;
3. резолюцията за прекратяване на наказателното производство;
4. електронния фиш.“

§ 27. Член 59 се изменя така:

„Чл. 59. (1) Актовете на наказващия орган по чл. 58б подлежат на обжалване или протестиране пред районния съд, в района на който е извършено или довършено нарушението, а за нарушенията, извършени в чужбина - пред Софийския районен съд.

(2) Нарушителят, поискалият обезщетение и лицето по чл. 58, ал. 3 могат да обжалват актовете по чл. 58б в 14-дневен срок от връчването им, а прокурорът може да подаде протест в 14-дневен срок от издаването им.

(3) Когато в акта по чл. 58б или в съобщението за неговото издаване не е указано пред кой орган и в какъв срок може да се подаде жалба, съответният срок за обжалване се удължава на два месеца. Когато в акта по чл. 58б или в

съобщението за неговото издаване погрешно е указано, че той не подлежи на обжалване, сроковете за подаване на жалба се удължават на шест месеца.“

§ 28. Член 60 се изменя така:

„Чл. 60. (1) Обжалването и протестирането на актовете по чл. 58б става чрез наказващия орган, който ги е издал. В жалбата или протеста се посочват всички доказателства, на които жалбоподателят или прокурорът се позовава.

(2) В седемдневен срок от получаване на жалбата или протеста наказващият орган ги изпраща заедно с цялата преписка на съответния районен съд, като в съпроводителното писмо посочва и доказателствата в подкрепа на обжалвания или протестиран акт, както и електронен адрес, на който да бъде призован.“

§ 29. В чл. 61 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 след думите „по чл. 55, ал. 2“ и се добавя „лицата по чл. 58, ал. 3“, а думите „наказателното постановление или електронния фиш“ се заменят с „акта по чл. 58б“.

2. Създава се нова ал. 2:

„(2) В производството пред районния съд лицата по ал. 1 могат да се представляват от:

1. адвокат;

2. съпруг, възходящ или низходящ роднина на нарушителя, на поискалия обезщетение или на лицето по чл. 58, ал. 3;

3. юрисконсулт или друг служител с юридическо образование в учрежденията, предприятията, организациите, юридическите лица и едноличните търговци.

3. Създава се ал. 3:

(3) Учреждението или организацията, чийто орган е издал акта по чл. 58б, може да се призовава чрез посочения по делото електронен адрес, като книгата се смята за връчени с постъпването им в посочената информационна система. Връчването на електронен адрес се удостоверява с копие от електронния запис за това.“

4. Досегашната ал. 2 става ал. 4.

§ 30. Член 63 се изменя така:

„Чл. 63. (1) Районният съд в състав само от един съдия разглежда делото по същество и се произнася с решение.

(2) С решението си съдът може да:

1. отмени акта по чл. 58б;

2. измени акта по чл. 58б;

3. потвърди акта по чл. 58б;

4. отмени наказателното постановление и да предупреди нарушителя, че при извършване на друго административно нарушение на същия нормативен акт за него ще му бъде наложено административно наказание;

5. отмени наказателното постановление и да прекрати административнонаказателното производство.

(3) Съдът отменя акта по чл. 58б, когато:

1. при издаването му е допуснато неотстранимо от съда неправилно приложение на материалния закон;

2. в административнонаказателното производство е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила;

3. деянието не съставлява нарушение;

4. нарушението или участието на наказаното лице в извършването му не е доказано;

5. не е налице основание за налагане на имуществена санкция;

6. основанието за налагане на имуществената санкция не е доказано.

(4) Съдът отменя наказателното постановление когато прецени, че са налице предпоставките по чл. 28, ал. 1. В този случай съдът с решението предупреждава нарушителя, че при извършване на друго административно нарушение на същия нормативен акт, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизане в сила на съдебния акт, за него ще му бъде наложено административно наказание и се произнася по въпроса какво да стане с веществените доказателства и разноските по делото.

(5) Съдът може да отмени наказателното постановление и само в някои негови части или по отношение на някои от санкциониранията лица.

(6) Съдът изменя акта по чл. 58б, когато се налага да:

1. приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо нарушение, без съществено изменение на обстоятелствата на нарушението;

2. намали размера на наложеното административно наказание или да го замени с по-леко по вид от предвидените за същото нарушение;

3. намали размера на наложената имуществена санкция;

4. отмени или измени акта по чл. 58б в частта относно приложението на чл. 20 – 21 и веществените доказателства;

5. намали или увеличи размера на обезщетението.

(7) Съдът може да увеличи размера на определеното обезщетение, само ако има съответна жалба на лицето, поискала обезщетение.

(8) Съдът потвърждава акта по чл. 58б, когато не са налице основания за неговата отмяна или изменение.

(9) Съдът отменя наказателното постановление и прекратява административнонаказателното производство когато установи, че след издаването му е възникнало обстоятелство по чл. 34а, ал. 1.

§ 31. В глава трета, раздел V се създават чл. 63а – 63г:

„Чл. 63а. (1) Районният съд може да проведе съкратено съдебно производство, когато:

1. наказателното постановление е обжалвано само в частта за вида или размера на административното наказание или размера на имуществената санкция, или за отнетите в полза на държавата вещи или разпореждането с веществените доказателства, или за размера на присъденото обезщетение и

2. нарушителят, едноличният търговец или юридическото лице признава фактите, изложени в обстоятелствената част на наказателното постановление и изразява съгласие да не се събират доказателства за тези факти.

(2) Искане за провеждане на съкратено съдебно производство може да се направи:

1. с жалбата, в който случай съдът призовава само страните по делото;
2. в съдебно заседание, най-късно до даване ход на съдебното следствие.

(3) В случаите по ал. 1 съдът с определение обявява, че при постановяване на решението ще ползва признанието, без да събира доказателства за фактите, изложени в обстоятелствената част на наказателното постановление. Съдът в мотивите на решението приема за установени обстоятелствата, изложени в обстоятелствената част на наказателното постановление, като се позовава на направеното признание и на доказателствата, които го подкрепят.

(4) В случаите по ал. 1 районният съд може да:

1. измени наказателното постановление, като:
 - а) намали размера на наложеното административно наказание или да го замени с по-леко по вид от предвидените за същото нарушение;
 - б) намали размера на наложената имуществена санкция;
 - в) отмени или измени наказателното постановление в частта относно приложението на чл. 20 – 21 и веществените доказателства;
 - г) намали или увеличи размера на обезщетението.
2. потвърди наказателното постановление;
3. отмени наказателното постановление и да прекрати административнонаказателното производство.

(5) Съдът може да увеличи размера на определеното обезщетението по ал. 4, т. 1, буква „г“, само ако има съответна жалба на лицето, поискало обезщетение.

(6) Доколкото в ал. 1 – 4 няма особени правила, прилагат се общите правила.

Чл. 63б. Решението на районния съд подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс.

Чл. 63в. В предвидените от закона случаи съдът може да прекрати производството с определение, което подлежи на обжалване с частна жалба пред административния съд.

Чл. 63 г. (1) В производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство, страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(2) Ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата.

(3) В полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. “

§ 32. В глава трета наименованието на раздел VI се изменя така: „Влизане в сила на наказателните постановления, предупрежденията, резолюциите и електронните фишове“.

§ 33. В чл. 64 след думите „наказателните постановления“ се поставя запетая и се добавя: „предупрежденията, резолюциите и електронните фишове“.

§ 34. Член 70 се изменя така:

„Чл. 70. (1) На проверка по реда на тази глава подлежат влезлите в сила:

1. наказателни постановления;
2. фишове и електронни фишове;
3. писмени предупреждения към нарушителя;
4. резолюции за прекратяване на административнонаказателното производство;
5. споразумения за приключване на административнонаказателното производство;
6. определения на съда за прекратяване на съдебното производство;
7. определения на съда за прекратяване на административнонаказателното производство;
8. решения на районния и на административния съд.

(2) Административнонаказателното производство подлежи на възобновяване, когато:

1. с влязла в сила присъда или решение се установи, че някое от доказателствата, въз основа на които е издаден актът, е неистинско или с невярно съдържание;

2. с влязла в сила присъда или решение се установи, че актосъставител, наказващ орган, съдия, съдебен секретар, прокурор, страна или участник в производството е извършил престъпление във връзка с участието си в административнонаказателното производство;

3. се открият обстоятелства или доказателства от съществено значение за разкриване на обективната истина, които не са били известни при издаване на акта;

4. ако с влязла в сила присъда се установи, че деянието, за което е наложено административното наказание, съставлява престъпление;

5. когато деянието, за което е приключило административнонаказателното производство, съставлява престъпление;

6. е допуснато нарушение на материалния закон, съществено процесуално нарушение по чл. 63, ал. 3, т. 2 или явна несправедливост на наложената санкция при постановяване на акт, непроверен по съдебен ред;

7. с решение на Европейския съд по правата на човека е установено нарушение на Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, което има съществено значение за преписката или делото.“

§ 35. Член 71 се изменя така:

„Чл. 71. (1) Искането за възобновяване може да се направи:

1. в 6-месечен срок от влизане в сила на присъдата или решението – в случаите по чл. 70, ал. 2, т. 1, 2 и 4;

2. в едномесечен срок от узнаване за обстоятелствата по чл. 70, ал. 2, т. 3 и 7;

3. в 6-месечен срок от влизане в сила на акта по чл. 70, ал. 1 – в случаите по чл. 70, ал. 2, т. 6, а ако той не е бил връчен на лицето, по отношение на което е издаден – в 3-месечен срок от уведомяването му за издадения акт.

(2) Искането се подава чрез органа, постановил акта по чл. 70, ал. 1, който незабавно изпраща препис от него на прокурора и другите страни, които не са подали искане за възобновяване, а делото - на административния съд.“

§ 36. Член 72 се изменя така:

„Чл. 72. (1) Искане за възобновяване на административнонаказателно производство може да направи:

1. прокурор в окръжна прокуратура;

2. лицето, по отношение на което е издаден акта по чл. 70, ал. 1;

3. лицето по чл. 58, ал. 3;

4. наказващият орган;

5. наблюдаващият прокурор – в случаите по чл. 70, ал. 2, т. 4 и 5.

(2) Лицата по ал. 1, т. 2 и 3 могат да правят искане за възобновяване, когато са нарушени техните права и законни интереси.

(3) Наказващият орган може да прави искане за възобновяване, в случаите, когато актът по чл. 70, ал. 1 е отменен или изменен от съда.

(4) Искането за възобновяване не спира изпълнението на влезлия в сила акт, освен ако съдът постанови друго.“

§ 37. Член 73 се изменя така:

„Чл. 73. (1) Искането за възобновяване се разглежда от административния съд, в съдебния район на който се намира органът, постановил акта по чл. 70, ал. 1.

(2) Административният съд разглежда искането в състав от трима съдии. В случаите, когато се иска възобновяване по акт на административния съд, искането се разглежда от друг състав на съответния административен съд.

(3) Делото се разглежда в открито заседание с призоваване на страните и на прокурора. Прокурорът може да участва в производството пред съда, ако намери това за необходимо.

(4) Когато намери искането за възобновяване за основателно, административният съд:

1. отменя акта и връща делото или преписката за ново разглеждане, като посочва стадия, от който трябва да започне новото разглеждане;

2. отменя акта и прекратява административнонаказателното производство, когато към момента на издаването му са били налице основанията за това;

3. отменя акта и решава делото по същество.“

§ 38. Създава се чл. 79б:

„Чл. 79б. (1) В случай, че нарушителят не желае да обжалва наказателното постановление в частта относно наложената глоба, може да заплати в 14-дневен срок от връчване на наказателното постановление 80 на сто от нейния размер, освен ако специален закон предвижда намален размер на глобата.

(2) В случаите по ал. 1 наказателното постановление влиза в сила в частта относно наложената глоба от датата на плащането. В случай, че нарушителят е обжалвал наказателното постановление и в срока по ал. 1 е заплатил глобата, производството по разглеждане на жалбата в тази част се прекратява, на основание чл. 63в.

(3) Когато с наказателното постановление е наложено и друго по вид административно наказание, наред с глобата, или са отнети вещи в полза на държавата, то подлежи на обжалване само в частта относно кумулативното наказание и отнемането на вещи в полза на държавата по реда на чл. 63а.

(4) Алинеи 1 – 3 се прилагат съответно и при наложена имуществена санкция.“

§ 39. В чл. 83 се създават ал. 3 и 4:

„(3) При правоприемство на юридическото лице след съставяне на акта за установяване на административно нарушение, административнонаказателното производство продължава по отношение на правоприемника. Съставеният акт за установяване на административно нарушение се предявява и връчва на правоприемника. Сроковете по този закон за правоприемника текат от датата на връчване на акта.

(4) При правоприемство на юридическото лице след издаване на наказателното постановление, предупреждението или резолюцията на наказващия орган, административнонаказателното производство продължава по отношение на правоприемника. Издаденото наказателно постановление, предупреждение или резолюция се връчва на правоприемника. Сроковете по този закон за правоприемника текат от датата на връчване на акта.“

§ 40. В чл. 83а се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 5:

„(5) При определяне размера на имуществената санкция се вземат предвид тежестта на извършеното престъпление, финансовото състояние на юридическото лице, съдействието за разкриване на престъплението и за възстановяване на вредите от престъплението, размерът на облагата и други обстоятелства.“

2. Досегашните ал. 5 и 6 стават съответно ал. 6 и 7.

3. Създава се ал. 8:

„(8) Отговорността на юридическото лице се погасява с изтичане на срок, равен по продължителност на този по чл. 81, ал. 3 от Наказателния кодекс, считано от датата на извършване на престъплението, от което се е обогатило или би се обогатило юридическото лице.“

§ 41. В чл. 83б, ал. 1 в основния текст думите „по седалището на юридическото лице“ се заменят с „по местоизвършване на престъплението“.

§ 42. В чл. 83г се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 се създава т.3:

„3. насрочва делото за разглеждане в открито съдебно заседание с призоваване на страните.“;

2. Създава се нова ал. 2:

„(2) Определението на съда по ал. 1, т. 1 и 2 подлежи на обжалване и протест по реда на Глава двадесет и втора от Наказателно-процесуалния кодекс.“

3. Досегашните ал. 2-7 стават съответно ал. 3-8.

4. Досегашната ал. 8 става ал. 9 и в нея се създава ново изречение първо: „Решението заедно с мотивите се обявява в съдебно заседание с призоваване на страните или им се съобщава писмено, че е изготвено.“, а досегашното изречение първо става изречение второ.

§ 43. В допълнителната разпоредба се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашния текст става ал. 1 и в нея се създават т. 4 – 7:

„4. „Маловажен случай“ е този, при който извършеното нарушение или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид.

5. „Явно маловажен случай“ на нарушение е налице, когато деянието разкрива явно незначителна степен на обществена опасност

6. „Нарушение от същия вид“ е това нарушение, което осъществява признаците на същия основен състав на административното нарушение, независимо дали осъществява признаците на квалифициран или привилегирован състав.

7. „Домакинство“ включва съпрузите, лицата, живеещи във фактическо съпругеско съжителство, както и техните деца и роднини, ако живеят при тях “

2. Създава се ал. 2:

„(2) Предвиденото наказание за повторно нарушение се налага, когато нарушението е извършено в едногодишен срок от влизане в сила на акт, с който е наложено административно наказание за нарушение от същия вид, освен ако в специален закон е предвидено друго.“

Преходни и заключителни разпоредби

§ 44. Неприклучилите производства пред наказващите органи, чиято компетентност се променя, се разглеждат от наказващите органи, пред които са образувани.

§ 45. Неприклучилите производства, образувани въз основа на мотивирано постановление по чл. 83б, чиято подсъдност се променя, се разглеждат от съдилищата, в които са образувани.

§ 46. В Закона за съдебната власт се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 124 се създава ал. 3: „Съответните колегии във Върховния касационен съд и във Върховния административен съд приемат тълкувателно постановление при противоречива или неправилна практика по приложението на Закона за административните нарушения и наказания.“

2. В чл. 125 точката се заменя със запетая и се добавя:

„Министерският съвет, министър или колективен орган на власт, създаден със закон, когато имат правомощия по прилагане на съответния закон”.

3. В чл. 129, ал. 1 се създава т. 4 :

„4. Министерският съвет, съответният министър или представляващият колективния орган на власт, направил искането или определен от тях представител;“.

§ 47. Този закон влиза в сила в едногодишен срок след обнародването му в „Държавен вестник“.